Lieta Nr.1A29009820/21
ECLI:LV:RLPT:2020:0325.1A29009820.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020.gada 25.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese L.Podoļska izskatījusi rakstveida procesā AS "Rīgas namu apsaimniekotājs", reģistrācijas Nr.50003748651 (turpmāk– iesniedzēja) sūdzību par Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk– iestāde) 2019.gada 10.decembra lēmumu Nr.D57-AK-19-49-6,

Aprakstošā daļa

konstatēja, ka 2019.gada 26.novembrī iesniedzējai sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.ZV258504 par to, ka 2019.gada 6.novembrī plkst.12.25 Rīgā, Hipokrāta ielā 23, Rīgā aizsprostoja ceļu (ietvi), novietojot uz tā puķu podus. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 140.panta otrajā daļā.

Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019.gada 10.decembra lēmumu Nr.D57-AK-19-49-6 iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības, uzliekot naudas sodu 700 EUR.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2020.gada 16.janvārī saņemta iesniedzējas sūdzība, kurā norādīts, ka iesniedzēja uzskata lēmumu par nepareizu un likumam neatbilstošu, un pārsūdz to pilnā apjomā šādu apsvērumu dēļ.

Lēmumā kļūdaini secināts, ka iesniedzēja, kā mājas Hipokrātu ielā 23, Rīgā pārvaldnieks, ir aizsprostojusi gājēju ietvi, novietojot uz tās puķu podus. Iesniedzēja paskaidro, ka nav novietojusi puķu podus uz ietves un lietas materiālos nav pierādījumu, ka iesniedzēja būtu veikusi minēto pārkāpumu. Iesniedzējas rīcībā nav informācijas par personām, kuras tos novietojušas un par to novietošanas laiku.

Iesniedzēja nav dzīvojamās mājas Rīgā, Hipokrātu ielā 23 īpašnieks un nav arī mājai funkcionāli piesaistītā zemes gabala īpašnieks vai lietotāja, attiecīgi iesniedzēja nevar tikt saukta pie atbildības par novietotajiem puķu podiem pie mājas.

Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.17581, nekustamā īpašuma Rīgā, Hipokrāta ielā 23, Rīgā, kadastra Nr.01006220019, īpašnieki ir mājas dzīvokļu īpašnieki. Iesniedzēja, pamatojoties uz Mājas dzīvokļu īpašnieku kopības 2017.gada 27.decembra lēmumu un 2017.gada 28.decembra ar mājas īpašniekiem noslēgto pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu, par atlīdzību sniedz mājas dzīvokļu īpašniekiem konkrētus, līgumā noteiktus mājas pārvaldīšanas pakalpojumus, kurus dzīvokļu īpašnieku kopība ir uzdevusi.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas tiesiskajās attiecībās saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu piemērojami Civillikuma noteikumi par pilnvarojuma līgumu. Pārvaldnieks pārvaldīšanas uzdevuma ietvaros ir nevis patstāvīgs subjekts (līguma puse), bet dzīvojamās mājas īpašnieka pārstāvis. Secīgi, pēc vispārējiem Civillikuma principiem, prasības par pilnvarotāja pienākumiem ir ceļamas pret pilnvarotāju, nevis pilnvarnieku.

Saskaņā ar ceļu satiksmes likuma terminoloģiju, ceļa īpašnieks ir valsts, pašvaldība, fiziskā vai juridiskā persona, kurai attiecīgais ceļš pieder uz īpašuma tiesību pamata un ceļu pārvaldītājs ir īpašnieks vai cita fiziska vai juridiska personai, kurai attiecīgais ceļš nodots pārvaldījumā (pārziņā). Minētā likuma 6.pantā ir noteikts ceļu pārvaldītāja pienākums nodrošināt ceļa uzturēšanu.

Atbilstoši ierakstam Zemesgrāmatā, mājai funkcionāli piesaistītā zemes gabala Rīgā, Hipokrāta iela b/n, Sergeja Eizenšteina iela b/n, kadastra Nr.01001222122 īpašnieks ir četrpadsmit fiziskas personas un iesniedzēja mājas īpašnieku vārdā 2019.gada 22.martā ir noslēgusi zemes nomas līgumu, kurā noteiktas mājas īpašnieku tiesības lietot zemesgabalu, bet zemesgabals nav nodots dzīvokļu īpašnieku vai iesniedzējas pārvaldījumā vai pārziņā. Tāpat kopš zemesgabala pieņemšanas dzīvokļu īpašnieku lietošanā ne iesniedzēja, ne mājas īpašnieki nav veikuši kādas izmaiņas zemesgabalā un nav novietojuši uz tā kādus priekšmetus.

Papildus iesniedzēja vērš uzmanību, ka ne administratīvā pārkāpuma protokolā, ne arī lēmumā nav norādītas pārkāptās tiesību normas, tādēļ uzskatāms, ka iesniedzēja netika pienācīgā kārtā informēta par sev uzrādītās apsūdzības raksturu, tādēļ lēmums būtu atceļams. Vēl jo vairāk mājas īpašnieki 2019.gada novembra beigās ir aizvākuši puķu podus, gar gājēju ietvi.

Ņemot vērā minēto, iesniedzēja uzskata, ka nevar tikt atzīta par atbildīgu minētajā pārkāpumā un lūdz tiesu atcelt iestādes lēmumu un izbeigt lietu.

2020.gada 25.februārī tiesā saņemti iestādes rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka pretēji sūdzībā norādītajam, lietā ir sniegti iesniedzējas pilnvarotās personas /pers. A/ mutvārdu paskaidrojumi gan iestādes sēdē, gan Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldē, no kuru satura iespējams secināt ne tikai faktu, ka tieši iesniedzēja ir veikusi puķu podu izvietošanu, bet arī rīcības motivāciju, kas cita starpā ir saistīta arī ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, piemēram, lai it kā netiktu traucēta sadzīves atkritumu izvešana.

Administratīvā pārkāpuma protokols satur pietiekamu pārkāpuma būtības aprakstu, lai persona, kurai tas sastādīts, varētu saprast par kādu pārkāpumu tā tiek saukta pie administratīvās atbildības.

Sūdzībā minētais, ka jau 2019.gada novembra beigās puķu podi ir aizvākti, lietā nepierādās. Pierādījumi, kas izteikto pamato, nav iesniegti arī iestādes lēmuma pārsūdzības ietvaros.

Ņemot vērā minēto un iestādes lēmumā izdarītos secinājumus, iestāde sūdzību neatzīst un lūdz tiesu iestādes lēmumu atstāt negrozītu.

Ar 2020.gada 20.janvāra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses lēmumu iesniedzējas sūdzība pieņemta. Līdz tiesas noteiktajam termiņam – 2020.gada 25.februārim no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, nav saņemti lietas dalībnieku lūgumi.

Motīvu daļa

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{6}panta devītajai daļai tiesa izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar Latvijas APK 140.panta otro daļu par ceļu vai to kompleksā ietilpstošo būvju bojāšanu, iznīcināšanu, piegružošanu, piesārņošanu vai aizsprostošanu, kā arī ceļu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu bojāšanu vai iznīcināšanu — uzliek naudas sodu fiziskajām personām no septiņdesmit līdz trīssimt piecdesmit *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz divtūkstoš deviņsimt *euro*.

Lai atzītu, ka iesniedzēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības, nepieciešams konstatēt vai iesniedzēja administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā aizsprostoja ceļu (ietvi) novietojot uz tās puķu podus.

Sūdzībā norādīts, ka lietā nav pierādījumu, ka iesniedzēja būtu izvietojusi puķu podus.

Kā redzams no lietā esošās situācijas shēmas, apskates protokola un pievienotajām foto izdrukām, tika konstatēts, ka uz ietves, gar mājas stūri izvietoti vairāki betona puķu podi, kā arī daži no tiem izvietoti pretim nama kāpņu telpām. Divās vietās uz piebraucamā ceļa apmales uzstādīts 943.ceļa apzīmējums, uz asfalta seguma starp 21. un 23.namu uzkrāsota sarkana līnija.

Tiesa par lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu uzskata iesniedzējas norādi, ka tā nav izvietojusi betona puķu podus. Iestāde savos rakstveida paskaidrojumos pamatoti norādījusi, ka no lietas materiāliem iespējams secināt, ka tieši iesniedzēja ir izvietojusi puķu podus.

Tāpat tiesa norāda, ka konkrētajā gadījumā nav būtiski, kam pieder gājēju ietve, uz kuras izvietoti puķu podi.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmās daļas noteikumiem pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Līdz ar to iesniedzēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 140.panta otrās daļas.

Iesniedzēja sūdzībā nav minējusi apstākļus, kas būtu atzīstami par īpašiem tādā nozīmē, lai izskatāmo gadījumu atzītu par izņēmuma gadījumu, lai atbrīvotu no administratīvās atbildības, bet atzīst, ka iesniedzējai sods noteikts atbilstoši administratīvā soda mērķim, likumā noteiktajā apmērā. Turklāt tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12}panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesa izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka iesniedzējas sūdzība un tajā minētie argumenti nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma. Savukārt iestādes 2019.gada 10.decembra lēmums Nr.D57-AK-19-49-6 ir likumīgs, tāpēc atstājams spēkā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2020.gada 12.marta rīkojuma Nr.103 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 4.26.punktu tiek mainīta sprieduma paziņošanas un pārsūdzēšanas kārtība.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 8.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu tiesa

nosprieda

noraidīt AS "Rīgas namu apsaimniekotājs", reģistrācijas Nr.50003748651 sūdzību par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019.gada 10.decembrī lēmumu Nr.D57-AK-19-49-6.

Atstāt negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019.gada 10.decembra lēmumu Nr.D57-AK-19-49-6.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Podoļska